

23 Οκτωβρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Χ' ΤΣΑΓΤΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΚΑΤΣΙΑΡΗΣ & ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5600, 5601).

-
- Παρακάλυσις οργάνου τηρήσεως της τάξεως κατά παράβαση των άρθρων 244 (β) και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και Α.Δ.Π. 430/73 και Νόμος 166/87.
- 5 Παρακάλυσις οργάνου τηρήσεως της τάξεως κατά παράβαση των άρθρων 244 (β) και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και Α.Δ.Π. 431/73 και Νόμος 166/87.
- Ανησυχία κατά παράβαση των άρθρων 95 και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και Νόμος 166/87.
- 10 Συμπεριφορά ενδεχομένη να διασαλεύσει την ειρήνη κατά παράβαση των άρθρων 188 (δ) και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και Νόμος 166/87.
- 15 Ποινή — Επιβολή προστίμου Α.Κ. 50.- στις κατηγορίες ανησυχίας και συμπεριφοράς που μπορούσε να διασαλεύσει την ειρήνη, για τον κάθε ένα από τους εφεσείοντες στην κάθε κατηγορία και Α.Κ. 80.- για τον δεύτερο εφεσείοντα σε κάθε μια από τις δύο κατηγορίες για παρακάλυψη οργάνου τηρήσεως της τάξης στην εκτέλεση του καθήκοντος του — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο πλην της ποινής στην κατηγορία για συμπεριφορά ενδεχομένη να διασαλεύσει την ειρήνη και για τους δύο εφεσείοντες.
- 20 Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων — Συμπεράσματα με βάση τις διαπιστώσεις πραγματικών γεγονότων — Ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Πότε δικαιολογείται επέμβαση του Εφετείου.
- 25 Σύνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 12 — Κανείς δεν τιμωρείται δύο φορές για το ίδιο αδίκημα.

Οι δύο εφεσείοντες και ο πρώην συγκατηγορούμενος τους ασχολούνταν με παράνομο τρόπο αλιείας στη θαλάσσια περιοχή Παραλιμνίου. Αυτό διαπιστώθηκε από δύο λειτουργούς του Τμή-

ματος Αλιείας οι οποίοι όταν ζήτησαν να κατάσχουν τα ψάρια και τα άλλα σχετικά αντικείμενα τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθούν σαν τεκμήρια σε υπόθεση κάτω από το σχετικό άρθρο του Νόμου παρεμποδίσθηκαν από τους κατηγορούμενους οι οποίοι φώναζαν και διαμαρτύρονταν χρησιμοποιώντας περίπου τα ίδια λόγια. Κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας βρέθηκαν ένοχοι ο μιν πρώτος εφεσεών στην τρίτη και τέταρτη κατηγορία και ο δεύτερος εφεσεών σε όλες τις κατηγορίες. Στην έφεση τους ισχυρίσθηκαν ότι δεν αποδείχθηκε ότι οποιοσδήποτε από τους άλλους κατηγορούμενους διέπραξε τα αδικήματα και ειδικότερα τα αδικήματα παρακώλυσης οργάνου τήρησης της τάξης στη δέουσα εκτέλεση του καθήκοντός του. Επίση ισχυρίσθηκαν παραβίαση της καθιερωμένης αρχής ότι δεν τιμωρείται ένας δύο φορές για το ίδιο αδίκημα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε μερικώς την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Έχει λεχθεί επανειλημμένα και είναι νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι αυτό δεν επεμβαίνει στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου που στηρίζονται πάνω στην αξιοπιστία των μαρτύρων εκτός αν αποδεικτεί ότι αυτό απαιτεί το συμφέρον της δικαιοσύνης και ούτε επεμβαίνει εύκολα στα συμπεράσματα που εξάγονται από ένα Δικαστή με βάση τις διαπιστώσεις του πάνω στα πραγματικά γεγονότα. Στη δεύτερη περίπτωση το Δικαστήριο κατ' έφεση μπορεί να επέμβει αν κρίνει ότι είναι σε θέση να εξάξει άλλα συμπεράσματα αν τα συμπεράσματα του πρωτόδικου Δικαστή ήταν τέτοια που δεν μπορούσε ένας λογικός άνθρωπος να εξάξει. Τα συμπεράσματα αυτά στην παρούσα υπόθεση ήταν και λογικά και δυνατά.
2. Η παρεμπόδιση δύο διαφορετικών λειτουργιών στην εκτέλεση του καθήκοντος τους αποτελεί δύο διαφορετικές ενέργειες και ως εκ τούτου δεν παραβιάσθηκε η αρχή ότι δεν τιμωρείται ένας δύο φορές για το ίδιο αδίκημα με την επιβολή ποινής στις κατηγορίες 1 και 2.
3. Εσφαλμένα επιβλήθηκε ποινή στους δύο εφεσεώντες ξεχωριστά για την τρίτη και τέταρτη κατηγορία δεδομένου ότι αυτές αποτελούσαν δύο διαζευκτικές κατηγορίες που στηρίζονταν πάνω στην ίδια συμπεριφορά καθότι δεν μπορεί ένας να τιμωρείται δύο φορές για την ίδια πράξη.
4. Η έφεση επιτρέπεται σ' ότι αφορά την επιβληθείσα ποινή στην τέταρτη κατηγορία και για τους δύο εφεσεώντες ενόψει της ποινής που επιβλήθηκε στην τρίτη κατηγορία.

Η έφεση επιτρέπεται μερικώς.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Hadjisinnos v. The Police (1968) 2 C.L.R. 130.

Εφέσεις εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Μόδεστο Κατσιάρη και άλλο τι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 11 Μαρτίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 1185/91) στην κατηγορία ανησυχίας κατά παράβαση των άρθρων 95 και 20 και στην κατηγορία συμπεριφοράς που μπορούσε να διασαλεύσει την ειρήνη κατά παράβαση των άρθρων 188(δ) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάστηκαν από τον Κραμβή, Ε.Δ. σε πρόστιμο £50.- στην κάθε κατηγορία ο καθένας και επίσης ο δεύτερος εφεσείων καταδικάστηκε από τον ίδιο δικαστή σε δύο κατηγορίες για παρακώλυση οργάνου τηρήσεως της τάξης στην εκτέλεση του καθήκοντός του και του επιβλήθηκε πρόστιμο £80.- σε κάθε κατηγορία.

Γ. Πιττάτζης, για τους εφεσείοντες.

Λ. Δημητριάδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Αρχικά κατηγορήθηκαν ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου που εδρεύει στο Παραλίμνι τρεις κατηγορούμενοι με τις πιο κάτω κατηγορίες:

"Πρώτη Κατηγορία

Παρακώλυσις οργάνου τηρήσεως της τάξεως, κατά παράβασι των άρθρων 244(β) και 20 του Ποινικού Κώδικος, Κεφ. 154, και Α.Δ.Π. 430/73 και Νόμος 166/87.

Δεύτερη Κατηγορία

Παρακώλυσις οργάνου τηρήσεως της τάξεως, κατά παράβασι των άρθρων 244(β) και 20 του Ποινικού Κώδικος, Κεφ. 154, και Α.Δ.Π. 431/73, και Νόμος 166/87.

Τρίτη Κατηγορία

Ανησυχία, κατά παράβαση των άρθρων 95 και 20 του Ποινικού Κώδικος, Κεφ. 154, και Νόμος 166/87.

Τέταρτη Κατηγορία

Συμπεριφορά ενδεχομένη να διασαλεύση την ειρήνη κατά παράβαση των άρθρων 188(δ) του Ποινικού Κώδικος, Κεφ. 154, και άρθρου 20 του Ποινικού Κώδικος Κεφ. 154, και Νόμος 166/87." 5

Κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας βρέθηκαν ένοχοι, ο μὲν πρώην πρώτος κατηγορούμενος και στις τέσσερεις κατηγορίες, ο δεύτερος κατηγορούμενος, ο οποίος είναι ο πρώτος εφεσείων στην τρίτη και τέταρτη κατηγορία μόνο και ο τρίτος κατηγορούμενος που είναι ο δεύτερος εφεσείων σε όλες τις κατηγορίες. 10

Ο πρώτος κατηγορούμενος δεν εφεσίβαλε την απόφαση και επομένως δεν θα ασχοληθούμε με αυτόν παρόλο που η συμπεριφορά του και ενόψει μάλιστα του πρωταρχικού ρόλου που έπαιξε υπήρξε αντικείμενο σχολίων και θέμα της επιχειρηματολογίας την οποία ο δικηγόρος των δύο εφεσειόντων πρόβαλε ενώπιον μας προς υποστήριξη των λόγων έφεσης. 15 20

Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού ανέλυσε την προσαχθείσα μαρτυρία, η οποία προήρχετο από δύο λειτουργούς του Τμήματος Αλιείας και δύο πολίτες οι οποίοι έτυχε να είναι παρόντες κατά τη διάρκεια του επεισοδίου που αποτέλεσε το αντικείμενο των κατηγοριών, όπως επίσης και τη μαρτυρία των αστυνομικών, οι οποίοι μετά την καταγγελία της υπόθεσης στην Αστυνομία, ερεύνησαν την υπόθεση, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι δύο εφεσειόντες ήταν ένοχοι των αντιστοιχών κατηγοριών και έλεγε τα πιο κάτω: 25 30

"Ενώπιον του Δικαστηρίου υπάρχει η μαρτυρία του κ. Μυλωνά ο οποίος έφερε τους τρεις κατηγορούμενους να στέκονται μπροστά από το αυτοκίνητο τους

5 και να τον εμποδίζουν να προχωρήσει στην κατάσχεση και η μαρτυρία του Μ.Κ.4 ο οποίος τοποθετεί σε αυτή την θέση τους κατηγορούμενους 1 και 2. Παρά το γεγονός ότι υπήρξε αυτή η διάσταση στην μαρτυρία των εν λόγω δύο μαρτύρων εν τούτοις αυτό και μόνο το γεγονός δεν καθιστά την μαρτυρία του αναξιόπιστη. Αντίθετα η εντύπωση μου για τους εν λόγω μάρτυρες είναι εξαιρετική. Είμαι βέβαιος ότι ενήργησαν με μοναδικό γνώμονα την εκτέλεση του καθήκοντος χωρίς αλλότρια ελατήρια. Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι η μαρτυρία τους αντικατοπτρίζει την αλήθεια όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Σίγουρα δεν μίλησαν όλοι οι κατηγορούμενοι με ένα στόμα, όλοι όμως συμπεριφέρθηκαν με τον ίδιο περίπου τρόπο με εξαίρεση βέβαια τον δεύτερο κατηγορούμενο όσον αφορά τις κατηγορίες 1 και 2. Πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξε ο πρώτος κατηγορούμενος. Αυτός μιλούσε και οι άλλοι με την στάση τους υιοθετούσαν και δέχοντο τα λεγόμενα του. Ο Μ.Κ.1 ήταν σαφής όταν ανέφερε ότι όλοι οι κατηγορούμενοι φώναζαν και από τις φωνές τους μαζεύτηκε κόσμος. Όλοι οι κατηγορούμενοι φώναζαν και διαμαρτύρονταν χρησιμοποιώντας περίπου τα ίδια λόγια που ανέφεραν οι λειτουργοί του Τμήματος Αλιείας. Ο κατηγορούμενος 3 στάθηκε μαζί με τον πρώτο μπροστά από το αυτοκίνητο και με την όλη στάση και συμπεριφορά του υιοθέτησε την αρνητική στάση του πρώτου εμποδίζοντας έτσι την κατάσχεση των αντικειμένων που κατά την γνώμη των δύο μαρτύρων είχαν σχέση με αδικήματα που είχαν διαπραχθεί μπροστά στα μάτια τους."

10

15

20

25

30

35 'Ηταν η θέση του δικηγόρου των εφεσεϊόντων ότι δεν αποδείχθηκε, και ορθά το Δικαστήριο κατέληξε στο εύρημα ότι οποιοσδήποτε από τους άλλους κατηγορούμενους διέπραξε τα αδικήματα για τα οποία κατηγορήθηκαν και ειδικότερα τα αδικήματα της παρακώλυσης οργάνου τήρησης της τάξεως στη δέουσα εκτέλεση του καθήκοντος του.

'Έχει κατ' επανάληψη λεχθεί, και είναι νομολογία του Δικαστηρίου τούτου ότι το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα πρωτόδικου δικαστηρίου που στηρίζο-

νται πάνω στην εκτίμηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων, εκτός εάν αποδειχθεί, ότι αυτό είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης, ούτε επεμβαίνει εύκολα στα συμπεράσματα τα οποία εξάγει ένας Δικαστής με βάση τις διαπιστώσεις που έκαμε των πραγματικών γεγονότων, καίτοι 5
στη δεύτερη αυτή περίπτωση το Δικαστήριο, κατ' έφεση, μπορεί να επέμβει κρίνοντας ότι και το ίδιο είναι σε θέση να εξάξει άλλα συμπεράσματα, εάν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ο πρωτόδικος Δικαστής ήταν τέτοια που 10
δεν μπορούσε ένας λογικός άνθρωπος να καταλήξει.

Είναι φανερό ότι στην προκειμένη περίπτωση μετά τη διαπίστωση των δύο λειτουργών του Τμήματος Αλιείας, οι οποίοι παρακολούθουσαν από τη ξηρά τον τρόπο αλιείας των εφεσειόντων και της συνοδείας των, ότι οι κατηγορούμενοι είχαν ενεργήσει κατά τρόπο παράνομο. Οι λειτουργοί ζήτησαν, όταν έφθασαν οι μεν εφεσειόντες διαθαλάσσης στο αλιευτικό καταφύγιο Παραλιμνίου οι δε 15
μάρτυρες δια ξηράς, παρακολουθώντας καθ' όλο το χρόνο την πορεία της βάρκας των εφεσειόντων, να κατάσχουν τα ψάρια και τα άλλα σχετικά αντικείμενα τα οποία θα μπορούσε να ήταν τεκμήρια στην υπόθεση για την οποία θα 20
τους κατηγορούσαν κάτω από το σχετικό άρθρο του Νόμου.

Αυτοί όμως παρεμποδίστηκαν στην εκτέλεση του καθήκοντός τους κατά τον τρόπο που περιγράφει ο Δικαστής 25
στο απόσπασμα που παραθέσαμε νωρίτερα.

Έχοντας κατά νου το σύνολο της προσαχθείσας μαρτυρίας δεν είμαστε διατεθειμένοι ούτε να επέμβουμε στις διαπιστώσεις του Δικαστή ως προς τα γεγονότα, ούτε και στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε με βάση τα γεγονότα αυτά, τα οποία ενόψει της προσαχθείσας μαρτυρίας 30
ήταν και λογικά και δυνατά. Επομένως οι εφεσειόντες, ορθά βρέθηκαν ένοχοι στις κατηγορίες τις οποίες έχουμε αναφέρει.

Το ερώτημα που τίθεται τώρα είναι κατά πόσο αποτελεί παράβαση του Άρθρου 12 του Συντάγματος, το γεγονός ότι βρέθηκε ο εφεσειών 2 για τα ίδια γεγονότα ένοχος 35

δύο αδικημάτων, στις κατηγορίες 1 και 2, στις οποίες κατηγορείται για παρεμπόδιση των δύο λειτουργιών αντιστοίχως.

5 Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση ότι υπάρχει οποιαδήποτε παράβαση της καθιερωμένης αρχής, είτε του Κοινοδικαίου, είτε του Συντάγματος, ότι δεν τιμωρείται ένας δύο φορές για το ίδιο αδίκημα, για την ίδια πράξη. Η ουσία της υπόθεσης, όπως φαίνεται από τα γεγονότα, είναι ότι η παρεμπόδιση δύο διαφορετικών λειτουργιών 10 στην εκτέλεση του καθήκοντος τους αποτελεί δύο διαφορετικές ενέργειες έστω και αν προέρχεται από την ίδια συμπεριφορά. Ως εκ τούτου το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευσταθήσει.

15 Ο τρίτος λόγος είναι ότι εσφαλμένα επιβλήθηκε ποινή στους δύο εφεσείοντες ξεχωριστά για την τρίτη και τέταρτη κατηγορία στις οποίες βρέθηκαν ένοχοι δεδομένου ότι αυτές αποτελούσαν δύο διαζευκτικές κατηγορίες που στηρίζονταν πάνω την ίδια συμπεριφορά, και όπως έχει νομολογηθεί και στην υπόθεση *Constantinos Hadjisinnos v. The Police* (1968)2 C.L.R. 130 στη σελ. 132, δεν μπορεί να τιμωρείται ένας δύο φορές για την ίδια πράξη. Με την εισήγηση αυτή συμφώνησε, ορθά κατά τη γνώμη μας, και η 20 δικηγόρος της Δημοκρατίας.

25 Επομένως η έφεση επιτρέπεται σε ότι αφορά την επιβληθείσα ποινή στην τέταρτη κατηγορία και για τους δύο εφεσείοντες, ενόψει της ποινής που επιβλήθηκε στην τρίτη κατηγορία, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι το δικαστήριο δεν edικαιούτο να επιβάλει αντίθετα ποινή στην τέταρτη και να μη επιβάλει ποινή στην τρίτη κατηγορία.

30 Ως εκ τούτου για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται μερικώς και μόνο όσον αφορά την ποινή που επιβλήθηκε στην τέταρτη κατηγορία και στους δύο εφεσείοντες και απορρίπτεται δια τους υπόλοιπους λόγους.

Η έφεση επιτρέπεται μερικώς.